

پیام به ملت‌های مسلمان، به منظور مقابله با توطئه‌های خباثت‌آمیز آمریکا و اسرائیل در کنفرانس مادرید - 25 /مهر/ 1370

بسم الله الرحمن الرحيم

اذن للذین یقاتلون بائهم ظلّموا و انّ الله على نصرهم لقدير. الذین اخرجوا من ديارهم بغير حقّ الا ان یقولوا ربّنا الله و لولا دفع الله الناس بعضهم بيع لهدمت صوامع و بیع و صلوات و مساجد یذکر فیها اسم الله کثیرا و لینصرنّ الله من ینصره انّ الله لقویّ عزیز (1)

در تاریخ ملتها لحظاتی است که نوع تصمیم‌گیری در آن، بر زمانی طولانی از عمر آن ملت اثر می‌گذارد و تلخی و رنج و ذلت و اسارت، و یا آزادی و عزت و شادکامی، برای نسل‌هایی به ارمغان می‌آورد.

اگر آن روزی که صهیونیستها اولین تیشه‌ها را بر ریشه‌ی عمیق ملیت فلسطینی می‌زدند، تا ملیتی دروغین و جعلی و بی‌ریشه به جای آن در خاک متعلق به مسلمین بگذارند، سران مسلمان و عناصر مؤثر و به تبع آنان توده‌های مردم، حضور و مقاومت جدی و هوشیارانه‌یی از خود نشان می‌دادند، امروز از این همه مصیبت و بلایی که میوه‌ی زهرآگین شجره‌ی خبیثه‌ی دولت صهیونیستی است، در این منطقه خبری نبود و شاید ملت‌های منطقه و بخصوص ملت مظلوم فلسطین، از آنچه در این چهل و پنج سال کشیده است، معاف می‌بود.

آن روز سست‌عنصری بعضی و قدرت‌طلبی بعضی و راحت‌طلبی بعضی و ناهشیاری بعضی، دست به هم داد و خیانتی عمومی را شکل بخشید و نتیجه آن شد که شد: هزاران خون به ناحق ریخته، هزاران ناموس هتک شده، هزاران خانه‌ی ویران شده، هزاران سرمایه‌ی بر باد رفته، هزاران آرزوی دفن شده، هزاران روز و شب تلخ و مصیبت‌باری که با گرسنگی و دربه‌دوری و بی‌خانمانی و اشک و آه یک ملت در اردوگاه‌های اردن و لبنان سپری شده، یا در وطن اشغالی در زیر چکمه و سرنیزه‌ی دشمن به سرآمده، هزاران انسانی که بی‌هیچ جرمی در معرض سخت‌ترین عقوبت‌های زمانه قرار گرفته، و هزاران غم‌ناگفتنی دیگر که جز آنان که روزهای جان‌کندن تدریجی در اردوگاه را در مجاورت خانه‌ی غصب شده‌ی خود یا در خانه‌ی زیر قیمومت بیگانه می‌گذرانند، کسی دیگر قادر به درک آن نیست. ... همه و همه از آن خیانت بزرگ پدید آمد، و آن خیانت، خیانت‌های دیگر را به دنبال آورد؛ و این امواج خیانت، چه فضیلتها را که خشکاند و چه روحیه‌ها را که میراند و چه شعله‌ها را که فسد. ...

هر کسی آن روز می‌توانسته کاری بکند و قدمی در راه دفع این ظلم بزرگ بردارد، و نکرده و برنداشته، محکوم لعن و نفرین این دو نسل فلسطینی، و مشمول قضاوت قاطع و سخت تاریخ معاصر و آینده، و مورد عذاب و تقاص الهی در روز جزاست؛ و در این، فرقی میان رجال سیاست و رجال اقتصاد و رجال فرهنگ و ادبیات و رجال جنگ و نبرد نیست. ...

امروز یک بار دیگر یکی از آن لحظه‌های سرنوشت‌ساز در پیش است، و یکی از آن امتحان‌های عمومی آماده. مسأله این است که امریکا در بحبوحه‌ی آنچه پیروزی‌های پس از پایان «جنگ سرد» نامیده می‌شود، و به برکت سکوت رعب‌آمیزی که بر برخی از کشورهای این منطقه حاکم گشته، و با تکیه بر حضور نظامی غاصبانه در خلیج فارس، درصدد است مشکل خود و مشکل صهیونیست‌های غاصب را حل کند؛ اسرائیل از سوی اعراب به رسمیت شناخته شود و داعیه‌ی «فلسطین» برای همیشه پایان یابد.

خلاصی اسرائیل از دغدغه‌ی معارضات دولتهای عربی، آن دست‌آموز امریکا را اولاً برای وظیفه‌ی اصلیش، یعنی مبارزه با حرکت‌های اسلامی در این منطقه - که بزرگترین خطر جدی برای امریکاست - آماده می‌سازد؛ ثانیاً نفوذ امریکا را بر کشورهای این منطقه‌ی حیاتی قطعی کرده، منطقه را به صورت خانه‌ی امن امریکاییان درمی‌آورد و شیطان بزرگ، صاحب اختیار بی‌دردسر خاورمیانه می‌شود؛ و ثالثاً اسرائیل در راه توسعه‌ی سرزمینهای اشغالی و آرزوی «از نیل تا فرات»، یک سنگر مهم دیگر را فتح می‌کند.

دشمن درصدد است فلسطین را یکبارہ از پیکر دنیای اسلام جدا کند و شجره‌ی ملعونه‌ی صهیونیسم را در خانه‌ی مسلمین ماندگار سازد. امریکا درصدد است با تثبیت رژیم اشغالگر، همه‌ی سررشته‌های زندگی در این منطقه‌ی حساس را به دست گیرد و خود را از نگرانی خیزش اسلامی در خاورمیانه و آفریقا نجات دهد. دشمنان اسلام می‌خواهند همه‌ی کینه‌ی دیرین خود با اسلام و شکست‌هایی را که در سالهای اخیر بر اثر بیداری مسلمین تحمل کرده‌اند، در این جا جبران کنند. این حادثه با هیچیک از توطئه‌های چند سال اخیر درباره‌ی خاورمیانه قابل مقایسه نیست؛ این جا سخن از غصب یک کشور و دربه‌دوری مستمر و ابدی یک ملت و جداسازی نهایی پاره‌ی تن جهان اسلام و مرکز جغرافیایی وطن بزرگ اسلامی و قبله‌ی اولای مسلمین است.

در این لحظه‌ی خطیر، مسلمین جهان باید احساس تکلیف کنند؛ باید وظیفه‌ی را که مسلمانی بر دوش آنان نهاده، درک کنند. از سویی تکلیف حفاظت از سرزمینهای اسلامی است، که از ضروریات فقه مسلمین است؛ و از سوی دیگر پاسخ به استغاثه‌ی ملتی مظلوم... که پیامبر (ص) فرموده است: هر کس ندای استغاثه‌ی مسلمی را بشنود و پاسخ نگوید، مسلمان نیست... و امروز نه یک فرد، که یک ملت صدا به استغاثه برداشته است.

امروز دولتهای مسلمان باید احساس تکلیف کنند. قدرت دولتهای مسلمان، اگر متفق و همصدا باشند، از قدرت امریکا بیشتر است. امریکا به این منطقه محتاجتر است، تا این منطقه به امریکا. دولتها باید بدانند که خواست ملتهای مسلمان آن است که همه‌ی آنها با هم به خواست مستکبرانه‌ی امریکا و اسرائیل پاسخ «نه» بگویند. این مطمئن‌ترین اقدام برای حفظ خود دولتها و حفظ شرف و عزت کشورهای اسلامی است. باید از تهدید و تطمیع امریکا و فشار تبلیغاتی مطبوعات صهیونیستی نهراسند و به ندای وظیفه‌ی اسلامی و ملی خود پاسخ گویند.

ملتهای مسلمان بدانند که آنان نیز به اندازه‌ی دولتها نزد خدا و نزد تاریخ مسؤولند. شما می‌توانید دولتها را به مقاومت در برابر فشارهای استکباری وادار، و آنان را در این راه کمک کنید؛ و می‌توانید برای دولتهایی که به این وظیفه‌ی حتمی پشت پا می‌زنند، خطری بزرگ بیافرینید.

شما علمای اسلام و نویسندگان و روشنفکران و دانشجویان کشورهای اسلامی، وظایف فوری‌تری دارید. شما می‌توانید ملتها را از عظمت مصیبتی که امریکا و اسرائیل برای جهان اسلام تدارک می‌بینند، آگاه کنید و نیروی عظیم ملی را برای مقابله با آن بسیج نمایید. دولتهایی که خود را برای همراهی با این خیانت آماده می‌کنند، باید خطر خشم ملتهای خود را دریابند.

محور این مبارزه‌ی حساس و خطیر، ملت مظلوم و شجاع فلسطین است، که مصایب را با همه‌ی وجود درک کرده و اکنون به برکت تمسک به اسلام، با مبارزه‌ی جانانه‌ی خود در داخل وطن غصب شده، خطری عظیم برای دشمن آفریده است. توطئه‌ی بزرگ استکباری بر آن است که این مبارزه را خاموش کند؛ اما به حول و قوه‌ی الهی و به همت فلسطینیان شجاع و به کمک ملتها و دولتهای مسلمان، این شعله باید روزبه‌روز برافروخته‌تر گردد، تا همه‌ی بنای

پوشالی دشمن را در کام خود فرو برد ؛ و این خواهد شد و نصرت الهی بر آنان نازل خواهد گشت ؛ «ولینصرنّ الله من ینصره انّ الله لقویّ عزیز» (2).

دشمن بداند که هیچ تهدید و هیچ ترفندی از قبیل شرکت دادن فلسطینیان پشت کرده به آرمان فلسطین در کنفرانس امریکایی، نخواهد توانست نفوس مؤمنه‌یی را که جهاد در راه نجات فلسطین را تکلیف اسلامی خود می‌دانند، از این مبارزه‌ی برحق رویگردان کند، و علی‌رغم خواست امریکا و دستیاران و وابستگانش، جهاد ملت فلسطین ادامه خواهد یافت و این شعله‌ی مقدس، با خیانت سیاستمداران وابسته‌ی فلسطینی و عرب خاموش نخواهد شد.

مهمترین علاج توطئه‌ی امریکا، در داخل سرزمینهای اشغالی و در دستان نیرومند مبارزان فلسطینی است ؛ لیکن همه‌ی مسلمین موظفند در این جهاد شرکت جسته و کمکه‌های مالی و سیاسی و اطلاعاتی و نظامی و تجهیزاتی را به سوی آنان سرازیر کنند. ملت فلسطین باید احساس تنهایی نکند. صهیونیستها و کسانی که شکنجه و کشتار مبارزان فلسطینی منتسب به آنهاست، باید در هیچ جای جهان احساس امنیت نکنند. صندوقهای پشتیبانی و هسته‌های کمک به فلسطینیان مبارز باید در همه جای عالم و از سوی دولتها و ملتها تشکیل شود. تحریم اقتصادی دولت غاصب و به رسمیت نشناختن آن، وظیفه‌ی همه‌ی دولتهای مسلمان است و ملتها باید در برابر این مسأله حساسیت نشان دهند ... و با این وسایل و با همه‌ی وسایل ممکن باید با توطئه‌ی جاری مقابله، و از تأثیر آن ممانعت به عمل آید. به هر تقدیر، مسأله‌ی فلسطین یک راه حل بیشتر ندارد و آن، تشکیل دولتی فلسطینی در تمامی سرزمین فلسطین است.

هدایت و کمک الهی را برای همه‌ی دولتها و ملتهای مسلمان مسألت می‌کنم و دوام امید و پیروزی آنان را خواهانم.

والسلام علی عبادالله الصالحین

علی الحسینی الخامنه‌ئی

بیست و پنجم مهرماه یکهزار و سیصد و هفتاد

مصادف با هشتم ربیع الثانی 1412

(1) حج: 39 و 40

(2) حج: 40